

Výročí 55 let:

Ing. Antonín Machanec

Narodil sa 11. 5. 1968 v Hranicích. Vystudoval obor geodézie a kartografie na Fakultě stavební VUT v Brně v letech 1986-1992. Poté působil jako geodet v soukromých firmách, nejprve v letech 1992 a 1993 v Geometra Opava s.r.o., poté v letech 1993-1995 v Geocentrum Olomouc s.r.o. V roce 1995 nastoupil na Katastrální úřad v Přerově, kde působil nejprve jako referent oddělení správy katastru nemovitostí, následně od roku 2003 jako vedoucí detašovaného pracoviště v Hranicích. V roce 2004 byl jmenován ředitelem Katastrálního pracoviště v Hranicích Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj. Na této pozici působí dodnes.

Výročí 60 let:

Ing. Katarína Leitmannová

Narodila sa 31. 5. 1963 v Bratislave. Po skončení štúdia geodézie a kartografie na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v roku 1985 nastúpila na jednoročný študijný pobyt do Výskumného ústavu geodézie a kartografie v Bratislave. Od 1. 8. 1986 do 31. 7. 1987 pracovala u Investora dopravných stavieb ako geodet pri budovaní vytyčovacej siete pre budúcu rýchlodráhu v Bratislave a pri majetkovoprávnom vysporiadaní pozemkov pod rýchlodráhou. 1. 8. 1987 prešla do Geodetického ústavu, n. p., (neskôr premenovaného na Geodetický podnik, š. p., a od 1. 1. 1991 na Geodetický a kartografický ústav Bratislava), do útvaru hlavného geodeta rýchlodráhy, kde zabezpečovala tvorbu technických predpisov na geodetické práce pri výstavbe rýchlodráhy. V roku 1988, už v prevádzke geodetických základov, sa začala venovať problematike geodetických sietí. Najskôr v oddiele triangulácie spracovávala výsledky meračských prác pri údržbe československej trigonometrickej siete z územia Slovenskej republiky (SR) a po nástupe družicovej technológie globálneho systému určovaniu polohy sa venovala spracovaniu týchto meraní. Po vzniku oddelenia analýzy a rozvoja geodetických základov (rok 1993) prešla do tohto oddelenia a v ňom sa podieľala na spracovaní národnej realizácie Európskeho terestrického referenčného systému 1989 na území SR. V roku 2000 prešla v rámci Geodetického a kartografického ústavu Bratislava (GKÚ) do novovzniknutého oddelenia rozvoja a medzinárodnej spolupráce vedeného Ing. Matejom Kibušiom, CSc., pričom od roku 2004 toto oddelenie sama viedla. V rámci oddelenia sa venovala výpočtom transformačných vzťahov medzi európskym a národným súradnicovým referenčným systémom pre účely budovania novej Štátnej priestorovej siete družicovými technológiami. V roku 2001 to bola práve ona, ktorá spolu s Ing. Matejom Kibušiom CSc. priniesla z návštevy pracovného semináru vo Viedni na Slovensko myšlienku potreby vybudovania celoštátnej siete permanentných staníc využívajúcich Globálne navigačné družicové systémy (GNSS) ako základu na presné určovanie polohy, lokalizáciu a navigáciu v reálnom čase. Tieto myšlienky začala spolu so svojimi spolupracovníkmi z GKÚ od tohto momentu inten-

zívne rozvíjať. V roku 2002 sa zúčastnila ďalšieho workshopu zameraného na tému ukážok možnosti využitia siete permanentných staníc GNSS v Berlíne, na záver ktorého sa všetci jeho účastníci (prevažne z krajín strednej a východnej Európy) rozhodli zriadiť medzinárodnú organizáciu s názvom EUPOS, ktorej cieľom bolo spoločne vybudovať na ich územiach sieť permanentných staníc GNSS a služby pracujúce na rovnakom základe, umožňujúce presné určovanie polohy objektov a javov a navigáciu v reálnom čase v záväznom terestrickom referenčnom systéme ETRS89. Stala sa zástupkyňou SR a GKÚ v organizácii EUPOS a v tejto pozícii vytrvala až do 27. 4. 2009, kedy po zmene pracovných povinností funkciu odovzdala jej nasledovníkovi. V rámci organizácie EUPOS zastávala v období rokov 2007 a 2008 aj pozíciu vedúcej pracovnej skupiny zameranej na systém kvality, integritu a monitoring interferencie. Vďaka prineseným informáciám, získaným skúsenostiam a skutočne intenzívnou prácou sa jej podarilo spolu s ďalšími pracovníkmi GKÚ v roku 2006 vybudovať sieť permanentných staníc využívajúcich GNSS a spustiť tak Slovenskú priestorovú observačnú službu (SKPOS), ktorá sa stala základom moderných Geodetických základov Slovenska a ktorá je využívaná dodnes.

V roku 2000 úspešne absolvovala v Berne vo Švajčiarsku kurz práce s vedeckým softvérom Bernese, zameraným na presné spracovanie meraní GNSS alebo v roku 2002 získala osobitnú odbornú spôsobilosť na vykonávanie autorizačného overovania výsledkov vybraných geodetických a kartografických činností. V roku 2008, po úspešnom naplnení misie, z GKÚ odišla a 8. 1. 2008 bola vymenovaná do funkcie riaditeľky odboru medzinárodných vzťahov (od 17. 8. 2009 premenovaný na odbor geodézie a medzinárodných vzťahov) ÚGKK SR, ktorú zastáva dodnes. V rámci tejto funkcie reprezentuje rezort na medzinárodných podujatiach, má na starosti medzinárodné aktivity v rámci spoločenstva EuroGeographics a implementáciu smernice INSPIRE v rezorte. Od roku 2010 viedla projekt elektronizácie poskytovania priestorových údajov zo Základnej bázy údajov pre geografický informačný systém (ZBGIS) financovaného z Operačného programu Informatizácia spoločnosti, ktorý ako jeden z mála OPIS projektov bol úspešne ukončený v roku 2016. V apríli 2011 sa stala členkou redakčnej rady GaKO a od 1. 1. 2012 zastáva striedavo po roku funkciu jej predsedníčky, resp. podpredsedníčky. V novembri 2011 bola vedením ÚGKK SR delegovaná za zástupkyňu rezortu Koordináčnej rady národnej infraštruktúry pre priestorové informácie, poradného orgánu ministra životného prostredia SR.

V súčasnosti úspešne riadi projekt tvorby nového digitálneho modelu reliéfu (DMR) celého územia SR vytvoreného z údajov leteckého laserového skenovania. V máji 2023 sa ukončil 1. cyklus tohto projektu, t. j. vytvorenie digitálneho modelu reliéfu DMR 5.0 pokrývajúceho celú SR. V súčasnosti už prebieha 2. cyklus skenovania s cieľom vytvoriť DMR 6.0. Okrem projektu leteckého laserového skenovania stála aj pri zrode projektu leteckého meračského snímkovania (tvorba Ortofotomozaiky SR), ktorý vznikol v rovnakom čase. Významnú úlohu zohrala aj v procese otvárania údajov a služieb rezortu ÚGKK SR. Vďaka jej iniciatíve, ktorá nadväzuje na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1024, o otvorených dátach a opakovanom použití informácií verejného sektora (Smernica

o otvorených údajoch), začal rezort ÚGKK SR postupne otvárať svoje údaje a služby a v súčasnosti sa už väčšina topografických údajov spolu s katastrálnou mapou poskytuje formou otvorených údajov širokej verejnosti.

Okrem toho sa aktívne zúčastňuje na tvorbe a novelizácii legislatívnych a technických predpisov z oblasti geodézie, kartografie a katastra, spolupracuje s vysokými školami pri zadávaní tém diplomových prác a sama je aj recenzentkou diplomových prác. Za povšimnutie stojí aj množstvo jej odborných prezentácií a príspevkov na domácich a zahraničných podujatiach. Niektoré z nich boli publikované v zborníkoch, ale dobre ju poznajú aj čitatelia GaKO – či už ako autorku alebo lektorku príspevkov.

(Pozri aj osobnú správu v Geodetickom a kartografickom obzore, 2013, č. 6, s. 135.)

Výročí 65 let:

Ing. Marcel Franěk

Narodil se 29. 4. 1958 v Rakovníku, v roce 1983 dokončil na Fakultě stavební ČVUT v Praze studium oboru geodézie a kartografie. V témže roce nastoupil na Středisko geodézie (SG) pro okres Rakovník, tehdy sídlící v Novém Strašecí, jako referent oddělení geometrických plánů a účelových prací. Po roční vojenské službě v roce 1985 pokračoval v práci v oddělení evidence nemovitostí. Prováděl především práce v terénu. Od 1. 1. 1987 byl jmenován vedoucím SG pro okres Rakovník, kde přes změny v organizaci rezortu, působí dosud, nyní jako ředitel Katastrálního pracoviště Rakovník Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj.

Ing. Václav Trávníček

Narodil se 1. 6. 1958 v Praze, kde v roce 1977 absolvoval Střední průmyslovou školu zeměměřickou. V roce 1982 ukončil studium oboru geodézie a kartografie na Fakultě stavební ČVUT v Praze. Ihned poté nastoupil na Středisko geodézie (SG) pro okres Praha-západ. V roce 1984, po krátkém působení na SG pro okres Kladno, přešel jako vedoucí na SG pro okres Příbram. V souvislosti s organizačními změnami rezortu se stal 1. 1. 1993 vedoucím Katastrálního úřadu (KÚ) Příbram, od 1. 1. 2004 ředitelem Katastrálního pracoviště Příbram KÚ pro Středočeský kraj.

Výročí 70 rokov:

Ing. Ľubomír Guláš

Narodil sa 7. 4. 1953 v Leviciach. Štúdium odboru geodézia a kartografia skončil na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1977 a nastúpil do Doprastavu, n. p., Bratislava. V rokoch 1979 až 1990 pracoval v Geodetickom ústave, n. p. (od 1. 7. 1989 Geodetický podnik, š. p.), Bratislava, kde v rezortnom výpočtovom stredisku vykonával činnosti: matematik-analytik, systémový programátor a samostatný programátor-analytik. Venoval sa najmä prácam v oblasti programovania a analýz, ako aj imple-

mentácie operačných systémov (najmä IBM MVT) a programov. Bol riešiteľom viacerých výskumných úloh z oblasti tvorby programového vybavenia automatizovaného informačného systému geodézie, kartografie a katastra. Absolvoval niekoľko odborných kurzov programovania a analýz u nás i v zahraničí. Patril k najproduktívnejším softvérovým odborníkom výpočtového strediska. V roku 1990 sa stal spoluzakladateľom softvérovej a poradenskej firmy CGS, s r. o., a odvtedy sa, ako technický riaditeľ a manažér firmy, okrem riadiacej činnosti venuje školiacej a konzultačnej činnosti, implementácii softvérových riešení, spracovaniu údajov geografických informačných systémov, tvorbe a spracovaniu používateľskej dokumentácie a pod.

Ing. Stanislava Marešková

Narodila se 5. 4. 1953 v Rodvínově (okres Jindřichův Hradec). V roce 1978 ukončila studium geodézie a kartografie na Fakultě stavební ČVUT v Praze a od té doby pracuje v rezortu ČÚZK (dříve ČÚGK) na pracovišti v Mostě. Po rozdělení státního podniku Geodézie Liberec se stala 1. 1. 1991 vedoucí Střediska geodézie v Mostě a od roku 1993 Katastrálního úřadu (KÚ) Most. V roce 2004 byla jmenována ředitelkou Katastrálního pracoviště Most KÚ pro Ústecký kraj a tuto funkci vykonávala až do roku 2020, kdy odešla do důchodu. V roce 2011 (duben až červen) souběžně vykonávala i funkci ředitelky Katastrálního pracoviště Chomutov. Dlouhodobě spolupracovala s resortem školství, se Střední průmyslovou školou v Duchcově, ale přednášela i na detašovaném pracovišti Fakulty životního prostředí UJEP v Mostě.

Ing. Bc. Jitka Rubešová

Narodila se 17. 5. 1953, v letech 1972-1977 vystudovala obor geodézie a kartografie na Fakultě stavební ČVUT v Praze, v letech 2006 až 2009 absolvovala bakalářské studium právních vztahů k nemovitostem na MU Brno, je držitelkou oprávnění pro ověřování výsledků zeměměřických činností podle zákona č. 200/1994 Sb. Od roku 1977 pracovala v rezortu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního (ČÚZK, dříve Českého úřadu geodetického a kartografického – ČÚGK) na pracovištích současného katastrálního úřadu (KÚ), nejprve v provozu mapová ní, poté v oddělení automatizace, kontroly, technického rozvoje aj., od roku 1982 ve vedoucích funkcích. Byla v letech 1995-2001 členkou vývojového týmu projektu Informační systém katastru nemovitostí (ISKN), v letech 2005-06 pracovala také jako konzultantka v oboru informatiky ČÚZK. Několik let byla konzultantkou aplikací ISKN. Od roku 2007 byla ředitelkou Kanceláře KÚ pro Pardubický kraj. Byla dlouhodobě aktivní v Českém svazu Geodetů a kartografů (ČSGK), od roku 2007 byla členkou revizní komise svazu, od roku 2012 pak místopředsedkyní Rady ČSGK.

Výročí 75 let:

Ing. Milan Doležal

Narodil se 15. 4. 1948 v Ústí nad Orlicí, je absolventem oboru geodézie na Fakultě stavební ČVUT v Praze z roku 1972. Po studiu nastoupil na Středisko geodézie v Ústí nad Orlicí. S krátkým přeru-

šením, kdy byl mimo resort, pôsobil na tomto pracovíšti. Začínal jako technik, byl vedoucím čety, vedoucím oddílu i vedoucím střediska. V roce 1993 byl jmenován ředitelem Katastrálního úřadu v Ústí nad Orlicí. Tuto funkci vykonával až do roku 2002, následně ještě působil na Zeměměřickém a katastrálním inspektorátu v Pardubicích, poté odešel do důchodu.

Ing. Milan Kocáb, M.B.A.

Narodil se 6. 4. 1948 ve Znojmě. Maturoval na geodetickém oboru Střední průmyslové škole stavební v Brně, v roce 1975 promoval na Fakultě stavební VUT v Brně v oboru geodézie a kartografie. Postgraduální studium absolvoval na ČVUT (1980) a na Fakultě pedagogické UK s určením pro zahraniční experty (1982). V roce 1996 dokončil postgraduální studium na Vysoké škole ekonomické v Praze a získal titul manažera (M.B.A.), platný v Evropské unii. Pracovní kariéru zahájil v roce 1969 jako technik Geodézie Opava. Od roku 1973 pracoval na Středisku geodézie Břeclav, v roce 1978 nastoupil do oddělení rozvoje vědy ČUGK a poté pracoval pět let jako expert na stavbě průmyslového komplexu Taher v Alžíru. V letech 1989–1993 působil jako profesor na Institutu Raba-Salé v Maroku. V roce 1993 přišel do Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického (VÚGTK), kde byl vedoucím oddělení GIS a katastru nemovitostí a kde působí i po odchodu do důchodu. Byl hlavním řešitelem řady projektů, spojených s Informačním systémem zeměměřičství a katastru, mj. i technologie pro tvorbu geometrických plánů v prostředí Internetu, která byla vyhodnocena jako technické dílo roku 2006 KGK a získala pro VÚGTK, v. v. i., cenu Industrie v soutěži Česká hlava 2007. Byl členem předsednictva KGK a mezinárodních organizací geodetů a kartografů, je autorem nebo spoluautorem řady výzkumných zpráv, článků, referátů a knih.

Ing. Juraj Kočan

Narodil sa 3. 6. 1948 v Leviciach. Po skončení odboru geodézia a kartografia (GaK) na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1971 nastúpil do závodu Inžinierskej geodézie, n. p., Bratislava, od 1. 1. 1973 Geodézia, n. p. (od 1. 7. 1989 š. p. a od 1. 5. 1992 a. s.), Bratislava. Najskôr vykonával práce na technickej mape mesta Bratislavy a od roku 1980 vyhotovoval geometrické plány, vykonával práce evidencie nehnuteľností a reambulačné práce. Od roku 1983 ako vedúci oddielu evidencie nehnuteľností a od roku 1988 ako vedúci prevádzky notársko-technických prác zabezpečoval práce v oblasti evidencie nehnuteľností, účelových máp a pozemkových úprav. V rokoch 1987 až 1990 absolvoval postgraduálne štúdium odboru GaK na SvF SVŠT. V roku 1994 na základe konkurzu nastúpil do Katastrálneho úradu (KÚ) v Bratislave do funkcie prednostu. V roku 1995 prešiel na Magistrát hlavného (hl.) mesta Slovenskej republiky (SR) Bratislavy do funkcie vedúci oddelenia správy nehnuteľného majetku hl. mesta, kde pôsobil do 28. 2. 2003. Tu sa zaslúžil o založenie základnej bázy údajov nehnuteľného majetku hl. mesta, o komplexnú ochranu majetku hl. mesta v súdnych a správnych konaniach, o realizáciu štruktúry pracoviska s prepojením geodetických, katastrálnych a právnych činností a v rámci technických možností hl. mesta o vedenie majetku

v lokálnej počítačovej báze údajov. 1. 3. 2003 sa vrátil do KÚ v Bratislave, do funkcie odborný radca. Od 1. 5. 2003 do 18. 10. 2004 bol riaditeľom Správy katastra Bratislava II KÚ v Bratislave a od 19. 10. 2004 do 16. 2. 2007 riaditeľom Správy katastra pre hl. mesto SR Bratislava KÚ v Bratislave. Od 17. 2. 2007 do 14. 9. 2007 pracoval v Správe katastra Senec KÚ v Bratislave vo funkcii odborný radca. Od 15. 9. 2007 do 30. 11. 2012 pôsobil v súkromnej spoločnosti zaoberajúcej sa činnosťou v oblasti geodézie, poradenstva a majetkovoprávných vzťahov. Bol publikačne činný a prednášal na odborných podujatiach. Do dôchodku odišiel 1. 12. 2012.

Výročí 80 let:

Plk. v.v. Ing. Rudolf Filip

Narodil se 17. 5. 1943 v Horních Heřmanicích (okres Ústí nad Orlicí). V roce 1960 maturoval na jedenáctileté střední škole v Lanškrouně, v letech 1960–1963 absolvoval Ženíjní technické učiliště, topografický směr, v Bratislavě. 1. 8. 1963 nastoupil v hodnosti poručíka do Vojenského topografického ústavu (VTOPÚ). Zastával funkci náčelníka měřické skupiny. V letech 1966–1970 absolvoval studium oboru geodézie a kartografie na Vojenské akademii (VA) v Brně, kde získal titul zeměměřického inženýra. V roce 1976 absolvoval kurz automatizace velení při VA. Od roku 1970 působil ve VTOPÚ – jako náčelník geodetického oddělení, náčelník výpočetního střediska (byl členem pracovní skupiny pro řešení automatizovaného kartografického systému AKS DIGIKART). V letech 1979–1984 vykonával funkci zástupce náčelníka VTOPÚ, poté byl zástupcem náčelníka hlavního inženýra VTOPÚ a od března 1990 do května 2000 byl náčelníkem Vojenského topografického ústavu v Dobrušce. Podílel se na cílevědomé a promyšlené inovační politice, kdy se podařilo získat nejmodernější programové a technické prostředky pro kartografickou tvorbu, digitální fotogrammetrické přístroje, moderní geodetickou techniku a geodetické a mapovací přijímače GPS. Zasloužil se o vytvoření komplexní linky pro automatizovanou tvorbu topografických map, měl i osobní podíl na rozvoji mezinárodní spolupráce, hlavně po rozdělení Československa udržoval nadstandardní vztahy s Topografickou službou Armády Slovenské republiky. Dne 30. 5. 2000 byl propuštěn ze služebního poměru vojáka z povolání a odešel do důchodu.

Ing. Michal Petrovič, PhD.

Narodil sa 28. 4. 1943 v Bratislave. Odbor zememeračského inžinierstva skončil na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1965 s vyznamenaním. V rokoch 1966 až 1974 pôsobil v Observatóriu SVŠT, kde sa v rámci Medzinárodnej časovej služby podieľal na sledovaní rotácie Zeme. Angažoval sa aj v popularizácii astronómie a pôsobil v redakčnej rade časopisu Kozmos. V rokoch 1974 až 1994 pracoval vo Výskumnom ústave geodézie a kartografie (VÚGK) v Bratislave. Bol vedeckým sekretárom ústavu, vedúcim oddelenia kartografie a tajomníkom rezortnej terminologickej komisie. Tiež sa podieľal na riešení úloh vedecko-technického rozvoja, v niektorých prípadoch ako zodpovedný riešiteľ. Bol

členom riešiteľského tímu úlohy „Výskum tvorby a využitia informačného systému geodézie a kartografie“. V oblasti dialkového prieskumu Zeme sa zúčastňoval na medzinárodných rokovaníach. Referoval na odborných podujatiach a mal príspevky v zborníkoch z týchto akcií. Bol spoluautorom dočasnej vysokoškolskej učebnice „Výpočtová technika – využitie počítačov v geodézii a kartografii“ (1978) a členom redakčnej rady Terminologického slovníka geodézie, kartografie a katastra (1998). V roku 1986 získal vedeckú hodnosť kandidáta technických vied (CSc.). V rokoch 1995 až 1999 pracoval ako odborný redaktor dokumentačnej redakcie Tlačovej agentúry Slovenskej republiky. V rokoch 2000 až do 31. 7. 2004 pôsobil v Úrade geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky ako referent vedecko-technického rozvoja technického odboru. Do dôchodku odišiel 1. 8. 2004.

Výročí 85 let:

Ing. Pavla Bečíčková

Narodila sa 25. 5. 1938, bývalá vedoucí oddělení ekonomických informací a cen Českého úřadu geodetického a kartografického. Zastávala postupne různá funkční místa v organizacích rezortu od 1. 10. 1966. V letech 1974-1984 byla zaměstnána u Geodézie Praha ve funkci vedoucí Střediska geodézie pro okres Praha-západ. Iniciativně se podílela na řízení vývoje cen a na oborové aplikaci statistiky a účetnictví. Do důchodu odešla 31. 12. 1992, ještě další čtyři roky poté pracovala na Katastrálním úřadu Praha-město.

Doc. Ing. Jozef Černanský, PhD.

Narodil sa 14. 4. 1938 v Jablonovom (okres Malacky). Po skončení zememeračského inžinierstva na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1961 nastúpil ako asistent na Katedru geodézie SvF SVŠT (od 1. 4. 1991 Slovenská technická univerzita). V rokoch 1962 až 1978 pracoval ako výskumný pracovník Vedeckého laboratória fotogrametrie SVŠT. V rokoch 1962 a 1963 absolvoval postgraduálne štúdium matematické stroje – programovanie na Elektrotechnickej fakulte SVŠT. Vedeckú hodnosť kandidáta technických vied získal v roku 1976. V rokoch 1978 až 1981 pôsobil ako odborný asistent, najmä pre predmet fotogrametria. Za docenta pre odbor fotogrametria bol vymenovaný 1. 9. 1981 na základe habilitačnej práce obhájenej v roku 1980. 1. 9. 1996 prešiel na základe konkurzu na Prírodovedeckú fakultu Univerzity Komenského (PríF UK) v Bratislave, Katedru kartografie, geoinformatiky a dialkového prieskumu Zeme, kde pôsobil do 30. 6. 2012 a prednášal predmety: dialkový prieskum Zeme, základy fotogrametrie, analytická fotogrametria, digitálna fotogrametria a metódy zberu priestorových informácií o krajine. Na tomto pôsobisku založil vedeckú školu digitálnej fotogrametrie. Rozpracoval metodiku digitálnej fotogrametrie, najmä jej automatizovaných postupov pri fotogrametrickom spracovaní a fotogrametrickom vyhodnotení údajov. Je autorom 1 dočasnej vysokoškolskej učebnice, ktorá vyšla v dvoch vydaniach, a autorom alebo spoluautorom približne 60 odborných a vedeckých prác, z toho viac ako 10 v zahraničných časopi-

soch. Výsledky vedeckovýskumnej činnosti zhrnul do 24 výskumných správ (ako zodpovedný riešiteľ alebo spoluriešiteľ). Bol zodpovedným riešiteľom 1 projektu a spoluriešiteľom 2 vedeckých projektov VEGA. Referoval na domácich a medzinárodných konferenciách a sympóziách. Jeho vedeckovýskumná činnosť bola počas pôsobenia na SvF SVŠT/STU zameraná na oblasť analytickej fotogrametrie s aplikáciami na fotogrametrické meranie stavebných objektov, po prechode na PríF UK sa špecializoval na digitálnu fotogrametriu s aplikáciami na monitorovanie vysokohorskej a poľnohospodárskej krajiny. Bol členom viacerých odborných komisií a školiteľom doktorandov. Významná bola jeho činnosť aj vo vedecko-technickej spoločnosti. Do dôchodku odišiel 1. 1. 2004.

Ing. Ladislav Fiala

Narodil se 14. 6. 1938 v Plzni. Studoval gymnázium v rodném městě a zeměměřictví na ČVUT v Praze. Po absolvování roku 1956 působil v Oblastním ústavu geodézie a kartografie v Plzni jako technik, od roku 1960 v Ústavu geodézie a kartografie v Plzni. V roce 1968 nastoupil do Inženýrské geodézie, n. p. Praha, závod Plzeň, ve funkci samostatného inženýra specialisty. V letech 1973 až 1990 pracoval v Geodézii Plzeň jako samostatný inženýr, vedoucí oddělení a později vedoucí provozu. V letech 1990-1992 byl ředitelem Geodézie Plzeň. Od roku 1992 se věnoval soukromému podnikání ve firmě GEOING Plzeň. Během své aktivní činnosti byl mj. odpovědným geodetem při výstavě sídliště Plzeň-Bory, pro Škodovy závody, pro stavbu plynovodu v Západočeském kraji a tranzitního plynovodu Lanžhot, podílel se také na výstavbě 4 chladírenských věží Jaderné elektrárny Temelín.

Ing. Zdeněk Haša

Rodák z Valašska se narodil 20. 5. 1938. V roce 1961 úspěšně ukončil studium zeměměřického inženýrství na ČVUT v Praze. Poté nastoupil jako technik u tehdejšího Oblastního ústavu geodézie a kartografie v Opavě. V letech 1972-1974 byl vedoucím Střediska geodézie v Bruntále, pak byl jmenován do funkce ředitele Krajské geodetické a kartografické správy pro Severomoravský kraj v Opavě. Od roku 1976 byl předsedou krajského výboru Společnosti geodézie a kartografie ČSVTS. Jeho pracovní výsledky a odborná i spolková činnost byly oceněny rezortními vyznamenáními.

Ing. Stanislav Ježek

Narodil se 21. 5. 1938 v Táboře. Maturoval na tábořské jedenáctiletce a po absolvování Zeměměřické fakulty ČVUT nastoupil na tehdejší Středisko geodézie v Táboře. Jeho odborná dráha začala od technika, přes vedoucího čety, vedoucího rajonu a oddílu až po funkci vedoucího střediska. V roce 1993 byl jmenován ředitelem Katastrálního úřadu v Táboře. V této funkci působil do 31. 12. 1998.

Ing. Josef Lang

Narodil se 16. 4. 1938 v Klenčí pod Čerchovem (okres Domažlice). Bývalý ředitel Zeměměřického a katastrálního inspektorátu (ZKI) v Plzni. V roce 1961 absolvoval Zeměměřickou fakultu ČVUT v Praze. Nastoupil do zaměstnání v bývalém Ústavu geodézie a kartografie

v Plzni. Od té doby byla jeho životní dráha spojená s rezortními složkami v západních Čechách. Prošel technickou praxí jako vedoucí čety a vedoucí oddílu. Od roku 1976 vedl oddělení přípravy výroby a od roku 1991 byl vedoucím odboru inspekce a dohledu. Ředitelem ZKI se stal v roce 1993. Kromě odborné problematiky patřila k jeho aktivitám výuka geodézie na Střední průmyslové škole stavební v Plzni a činnost ve zkušební komisi pro udělování oprávnění k ověřování geodetických prací. Zmínku si zaslouží také jeho publikační činnost v GaKO.

Ing. František Pomšár

Narodil se 22. 6. 1938 v Bratislavě. Po skončení zememeračského inženýrstva na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislavě v roce 1961 nastúpil do Ústavu geodézie a kartografie (od roku 1968 Oblastný ústav geodézie) v Bratislavě – Stredisko geodézie v Galante, kde pracoval na úseku geometrických plánů. V roce 1962 přešel do Strediska geodézie Bratislava-mesto, kde pokračoval v pracích na úseku geometrických plánů a reambulácie. Od roku 1963 bol vedúcim tohto strediska. Od roku 1968 vykonával funkciu hlavného geodeta pre bývalý Západoslvenský kraj. V júni 1969 emigroval aj s rodinou cez Viedeň (kde do septembra pracoval ako pomocný robotník v Centrálnej nemocnici) do Švajčiarska. Tu pracoval najskôr v súkromnej geodetickej firme v meste Biel (kantón Bern) ako geodet-kreslič. 1. 1. 1971 přešel do obce Horgen (kantón Zürich), kde bol zvolený za obecného zememerača. Tu až do roku 1996 zabezpečoval podklady pre pozemkovú knihu a popri tejto hlavnej činnosti sa venoval tvorbe digitálnej mapy obce, ktorú aj dokončil. Je príkladom slovenského geodeta, ktorý sa dobre uplatnil v zahraničí. V súčasnosti žije pri Balatone v Maďarsku. Do dôchodku odišiel v roku 1996.

Doc. Ing. Miroslav Tyrner, CSc.

Narodil se 30. 4. 1938 v Jankovské Lhotě (okres Benešov). Po absolvování Střední průmyslové školy hornické v Příbrami vystudoval roku 1957 obor důlního měřictví na Hornicko-geologické fakultě Vysoké školy báňské (VŠB) v Ostravě. Praxí prošel v důlních závodech v Příbrami a ve Spišské Nové Vsi (Slovensko). Roku 1965 nastoupil na katedru důlního měřictví VŠB jako výzkumný pracovník, později se stal odborným asistentem. Zabýval se především teorií chyb, mapováním lomů a vlivy poddolování. Kandidátskou disertační práci obhájil roku 1973. V roce 1992 obhájil habilitační práci a byl jmenován docentem. Je autorem nebo spoluautorem 4 učebnic, 12 skript a 14 oponentovaných výzkumných prací.

Ing. Ivo Weitosh

Narodil se 27. 4. 1938 v Praze. Vysokoškolské studium geodézie a kartografie na ČVUT v Praze končil v roce 1963. Nastoupil do resortu Českého úřadu geodetického a kartografického u bývalého Oblastního ústavu geodézie a kartografie v Liberci. Prošel různými pracovními funkcemi, převážně působil jako odpovědný geodet a vedoucí oddílu inženýrské geodézie. V letech 1978-1980 absolvoval postgraduální studium inženýrské geodézie na Fakultě stavební ČVUT v Praze. Za dosažené výsledky mu byla udělena řada podniko-

vých a resortních vyznamenání. Po odchodu do důchodu působí nadále v soukromé sféře.

Výročí 90 let:

Ing. Zdeněk Andreas

Narodil se 6. 5. 1933. Po ukončení studia na ČVUT v Praze v roce 1957 nastoupil do Oblastního ústavu geodézie a kartografie v Českých Budějovicích. V roce 1979 se stal pracovníkem Krajské geodetické a kartografické správy pro Jihočeský kraj (KGKS) v Českých Budějovicích a od 1. 1. 1982 jejím ředitelem. Aktivně se podílel i na práci odborné skupiny při Ústřední radě ČSVTS. Je mj. nositelem resortního vyznamenání.

Ing. Vojtech Binder

Narodil sa 3. 4. 1933 v Komárne. Po skončení odboru zememeračského inženýrstva na Fakulte inžinierskeho staviteľstva Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislavě v roku 1958 nastúpil do Geodetického ústavu v Bratislavě, kde vykonával mapovacie práce. V roku 1960 přešel do Ústavu geodézie a kartografie (neskôr Oblastný ústav geodézie a Správa geodézie a kartografie) v Bratislavě ako vedúci Strediska geodézie v Čalove (dnes Veľký Meder) a od roku 1961 vedúci Strediska geodézie v Dunajskej Strede. V tejto funkcii, ktorú vykonával do 31. 1. 1990, sa výrazne zaslúžil o rozvoj evidencie nehnuteľností v okrese Dunajská Streda. Popri tom plnil úlohy spojené s výstavbou prevádzkovej budovy strediska (pracovisko navštevovali aj zahraničné delegácie geodetických služieb). V rokoch 1980 až 1983 absolvoval postgraduálne štúdium odboru geodézie a kartografia na Stavebnej fakulte SVŠT a aktívne spolupracoval s geodetickou službou Maďarskej republiky. V čase od 1. 2. 1990 do 31. 12. 1990 bol podpredsedom Mestského národného výboru v Dunajskej Strede. 1. 1. 1991 sa vrátil do Strediska geodézie ako vedúci oddelenia informácie a dokumentácie. Od 1. 1. 1993 do 3. 4. 1993 vykonával funkciu vedúceho oddelenia právnych vzťahov Správy katastra Dunajská Streda Katastrálneho úradu v Bratislavě. Je nositeľom rezortného vyznamenania. Do dôchodku odišiel 4. 4. 1993.

Ing. Milan Ševčík

Narodil se 21. 5. 1933 ve Zlíně. Absolvent Fakulty zeměměřické ČVUT v Praze z roku 1957. Do roku 1983 byl vedoucím Střediska geodézie (SG) ve Zlíně (Gottwaldově), v letech 1984-91 ředitelem sekretariátu předsedy ČÚGK. Od 14. 6. 1991 působil ve funkci vedoucího SG v Kroměříži a k 1. 1. 1993 byl jmenován ředitelem Katastrálního úřadu v Kroměříži. Jeho práce byla oceněna řadou resortních vyznamenání.

Výročí 95 rokov:

Ing. Ladislav Bábiček

Narodil sa 28. 5. 1928 v Místříně, dnes Svatobořice-Mistřín (okres Hodonín, Česká republika). Po skončení zememeračského inženýrstva na Vysoké škole technické v Brně v roku 1951 nastúpil do druž-

stva Geoplán (od roku 1953 Geometra, n. p.) v Zlíne, kde pracoval na úlohách inžinierskej geodézie. 1. 1. 1954 prišiel do rezortu geodézie a kartografie. Najskôr pracoval v Oblastnom ústave geodézie a kartografie (OÚGK) v Brne a 6. 12. 1954 prešiel do OÚGK (od roku 1960 Ústav geodézie a kartografie) v Bratislave, kde do 31. 12. 1972 vykonával funkciu vedúceho Okresného meračského strediska (od roku 1960 Strediska geodézie) v Nových Zámkoch. 1. 1. 1973 prešiel do Slovenského úradu geodézie a kartografie ako vedúci kontrolného útvaru. Od 1. 7. 1975 do 31. 12. 1978 vykonával funkciu riaditeľa Krajskej správy geodézie a kartografie v Banskej Bystrici, ktorá pod jeho vedením dosiahla pozoruhodné výsledky. Od 1. 1. 1979 až do 28. 2. 1990 vykonával funkciu ekonomického námestníka riaditeľa Geodetického ústavu, n. p. (od 1. 7. 1989 Geodetický podnik, š. p.), Bratislava. Už ako dôchodca si založil živnosť na geodetické a kartografické práce (1992 až 2006) a do 16. 9. 2011 vykonával aj činnosť súdneho znalca v odbore geodézia a kartografia. Je nositeľom rezortných vyznamenaní. Do dôchodku odišiel 1. 3. 1990.

Ing. Vladimír Božek

Narodil sa v Praze 20. 5. 1928. Zeměměřické inženýrství absolvoval na Vysoké škole speciálních nauk ČVUT v Praze roku 1951. Po vojenské základní službě prošel bohatou praxí ve Státním ústavu dopravního projektování (1953–57), do roku 1970 působil v seismickém průzkumu v podnicích Geologický průzkum Praha a Geofyzika Brno. Do odchodu do výslužby v roce 1988 byl odpovědným geodetem Geodézie Praha při výstavbě metra. Poté byl po několik let odborným asistentem katedry speciální geodézie Fakulty stavební ČVUT v Praze.

Prof. Ing. Václav Bucha, DrSc.

Narodil se 27. 6. 1928, dřívější místopředseda Československé akademie věd a ředitel Geofyzikálního ústavu ČSAV. Byl řádným profesorem geofyziky na Univerzitě Karlově a světově uznávaným odborníkem v oboru geomagnetismu a vlivu sluneční činnosti na zemské klima. V letech 1947–1951 vystudoval zeměměřictví na ČVUT v Praze. Nastoupil jako vědecký aspirant do Fyzikálního ústavu ČSAV, kde stál u zrodu nynějšího Geofyzikálního ústavu AV ČR. Zpočátku pracoval na vyšetřování geomagnetického pole na území bývalé ČSSR. V roce 1958 úspěšně obhájil kandidátskou disertační práci, v roce 1966 pak práci doktorskou. V roce 1970 byl ustanoven do funkce ředitele Geofyzikálního ústavu ČSAV. V roce 1973 byl zvolen členem korespondentem ČSAV a v roce 1981 akademikem. Od roku 1987 zastával funkci místopředsedy ČSAV. Během uplynulých období byl zvolen do různých významných mezinárodních funkcí. Výsledky svých výzkumů publikoval ve více než 160 původních vědeckých pracích, přičemž významné místo zde zaujímá studium souvislostí mezi sluneční činností a vývojem počasí ve střední Evropě, týkající se v podstatě dlouhodobé předpovědi počasí. Od svého nástupu do funkce ředitele Geofyzikálního ústavu ČSAV usiloval o průběžné zlepšování a rozvoj spolupráce mezi vědeckovýzkumnou základnou resortu geodézie a kartografie a ČSAV.

Ing. Jaroslav Hybášek

Narodil se 18. 6. 1928, bývalý odborný asistent katedry geodézie Fakulty architektury a stavitelství VUT v Brně (od roku 1973). Předtím působil na tehdejší Vysoké škole technické a na VAAZ Brno jako pedagog. Praxí prošel v podniku Geofyzika Brno ve funkci hlavního geodeta. Od roku 1981 byl členem výboru závodní společnosti, později předsedou krajského výboru Společnosti geodézie a kartografie v Brně a členem pléna ÚV ČSVTS (1964–82). Je nositelem resortního vyznamenání „Nejlepší pracovník ministerstva paliv“ (1960) a řady čestných uznání ČSVTS.

Doc. Ing. Vladimír Krátký, CSc.

Narodil se 14. 5. 1928 v Prostějově. Jde absolventem VUT v Brně. V letech 1951–68 přednášel na Vojenské akademii (VAAZ) v Brně, kde byl v roce 1964 jmenován docentem. V roce 1968 odešel do Kanady, kde pokračoval v působnosti ve svém oboru. Stal se výzkumným pracovníkem kanadského National Research Council v oboru fotogrammetrie. Podílel se mj. na řadě mezinárodních projektů rozvoje fotogrammetrie v latinsko-amerických zemích. V letech 1984–1989 byl prezidentem V. komise Mezinárodní fotogrammetrické společnosti. Od roku 1990 byl odborným poradcem v Ottavě. Je autorem téměř stovky článků a prací, jak z doby svého působení v České republice, tak i v Kanadě. Velká část jeho publikací je dostupná v Zeměměřické knihovně Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického, v. v. i.

Výročí 100 rokov:

Ing. Rudolf Klajban

Narodil sa 30. 4. 1923 vo Valaskej (okres Brezno). Na Katedru geodetických základov a mapovania (od roku 1956 Katedra geodetických základov) Fakulty stavebného a zememeračského inžinierstva Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave nastúpil 11. 1. 1952 ako dielenský učiteľ. Od roku 1957 bol priradený medzi pracovníkov výskumnej a vývojovej základne. V roku 1960 popri zamestnaní skončil štúdium zememeračského inžinierstva a postupne sa vypracoval na uznávaného odborníka v oblasti konštrukcie, rektifikácie a testovania geodetických prístrojov a meradiel, etalónovania (komparácie) meradiel a metrológie uhlov a dĺžok. Zaslúžil sa o skonštruovanie a zavedenie viacerých prístrojov a zariadení, napríklad laserinterferometrického komparátora na komparáciu invarových nivelačných lát a meracích pásiem. Má veľký podiel na vybudovaní geodetického laboratória a Astronomicko-geodetického observatória Katedry geodetických základov Stavebnej fakulty SVŠT. Na základe jeho odbornej úrovne mu bol v roku 1977 priznaný kvalifikačný stupeň samostatný vedecko-technický pracovník. Bol publikačne činný a dlhodobo sa zúčastňoval aj na pedagogickej činnosti Katedry geodetických základov, najmä pri vedení a recenzii diplomových prác. Do dôchodku odišiel 31. 10. 1986.

Blahoželáme!

Z dalších výročí připomínáme:

Ing. Karol Bartoš

Narodil sa 29. 6. 1908 v Prahe. Po absolvovaní zememeračského inžinierstva na Českom vysokom učení technickom v Prahe (1926 až 1930) celý život zostal verný geodézii a kartografii na Slovensku. Pôsobil v Dolnom Kubíne (Katastrálny meračský úrad, 1932 až 1938) a v Bratislave, a to: v Katastrálnom meračskom úrade (1939 – 1949), vo Fotogrametrickom ústave pre Slovensko (1949 a 1950 – prednosta) a v Slovenskom zememeračskom a kartografickom ústave (1950 až 1953 – riaditeľ). Zaslúžil sa o sústredenie geodetickej a kartografickej služby. 1. 1. 1954 bol Zborom povereníkov Slovenskej národnej rady vymenovaný za prvého predsedu Správy geodézie a kartografie na Slovensku. Pôsobil tiež ako honorovaný docent na odbore zememeračského inžinierstva Fakulty inžinierskeho staviteľstva Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave. Zomrel 8. 5. 1959 v Bratislave.

Doc. RNDr. Milan V. Drápela, CSc.

Narodil se 21. 4. 1938 v Brně. Jako absolvent oboru geodézie na Střední průmyslové škole stavební v Brně (1957) pracoval v letech 1957-1960 jako zeměměřický technik u Oblastního ústavu geodézie a kartografie Brno a na Středisku geodézie v Rosicích. V roce 1960 nastoupil na katedru geografie (později geografického ústavu) Přírodovědecké fakulty MU (tehdy UJEP) v Brně. Externí studium geografie a kartografie na této škole zakončil v roce 1969, po rigorózním řízení v roce 1974 získal titul RNDr., po obhájení disertační práce o kartografii životního prostředí v roce 1981 obdržel vědeckou hodnost kandidáta geografických věd. V roce 1995 se habilitoval prací Vývoj moravské kartografie. V Geografickém ústavu působil od roku 1960 jako vědec a pedagog. Významně se také zapsal do historie mapové sbírky, zasloužil se o její rozšíření z hlediska rozsahu a unikátnosti obsahu a také z hlediska širšího povědomí odborné a laické veřejnosti. Mapovou sbírku také nezištně obohatil o vlastní tituly. Neméně významná byla jeho práce v oblasti geografického názvosloví a jeho standardizace. Po odchodu do důchodu v roce 2012 stále aktivně pracoval jako externí spolupracovník Geografického ústavu a nadále se zapojoval do dění na pracovišti. Byl členem České geografické společnosti, Kartografické společnosti ČR, ICA- History of Cartography Commission a dalších vědeckých společností, odborných a oborových komisí. Byl nositelem Zlatého odznaku ČSSZ a dalších ocenění. Knižně vyšly jeho Vybrané kapitoly z kartografie (SPN Praha 1983), Monumenta delineationum Moraviae auctore I. A. Comenio (UJEP Brno 1984), reprezentační pamětní tisk ke 400. výročí narození J. A. Komenského (Brno, MU 1992) a další. Byl dále spoluautorem publikace Mapy z fondů rajhradského archivu sv. I (Brno, MVS 1995). Celkem publikoval na 70 titulů. Specializoval se na tematickou kartografii, kartografickou sémiotiku a toponomastiku a na dějiny kartografie. Zvláštní pozornost věnoval Komenského mapě Moravy, ke které publikoval téměř 30 prací. U této mapy mj. dokázal existenci nejstaršího vydání již z roku 1624, staršího než do té doby známého z roku 1627. Zemřel 13. 8. 2018.

Ing. Mikuláš Farkaš, CSc.

Narodil sa 3. 6. 1928 v Bratislave. Po absolvovaní zememeračského inžinierstva na Fakulte stavebného a zememeračského inžinierstva Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1953 nastúpil do Slovenského zememeračského a kartografického ústavu v Bratislave. Najskôr vykonával triangulačné práce a potom, od roku 1956 až do smrti, sa venoval kartografii, a to: v Geodetickom, topografickom a kartografickom ústave v Bratislave, v Kartografickom a reprodukčnom ústave v Modre-Harmónii (od roku 1963 v Bratislave), v Kartografickom nakladateľstve, odštepny závod Bratislava a v Slovenskej kartografii, n. p., Bratislava. Na týchto pracoviskách prešiel rôznymi funkciami. V rokoch 1965 až 1977 externe vyučoval na odbore geodézia Strednej priemyselnej školy stavebnej v Bratislave. V rokoch 1966 až 1968 absolvoval na Univerzite 17. listopadu v Praze štúdium anglického jazyka a v rokoch 1972 až 1975 na Stavební fakultě SVŠT prvý beh postgraduálneho štúdia odboru geodézia a kartografia. V rokoch 1981 až 1987 pôsobil ako expert na Kube vo funkcii poradcu pre výchovu stredných technických kádrov pre geodéziu a kartografiu. Vedeckú hodnosť kandidáta technických vied získal v roku 1987. Bol autorom 2 učebníc z mapovania pre Strednú priemyselnú školu stavebnú v Havane, autorom alebo spoluautorom 23 odborných prác, 2 výskumných správ a 2 medzinárodných terminologických slovníkov z kartografie (vydané v Maďarsku a v Nemecku). Zomrel 14. 7. 1990 v Bratislave.

Plk. v. v. Ing. Peter Forgách

Narodil sa 29. 6. 1943 v Budapešti. Na Slovensko, do Martina, prišiel s rodičmi v roku 1944. Po skončení odboru geodézia a kartografia na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1969 nastúpil do Inžinierskej geodézie, n. p., Bratislava, závod v Žiline, kde vykonával mapovacie práce. V roku 1971 sa stal vojakom z povolania a nastúpil k 4. geodetickému oddielu (odriadu) v Českých Budějoviciach, kde sa v roku 1974 stal náčelníkom geodetického oddelenia. Neskôr pôsobil ako veliteľ topografického oddielu v Písku. V roku 1982 sa vrátil na Slovensko ako zástupca náčelníka Topografickej služby Východného vojenského okruhu v Trenčíne. Široká činnosť v odborných útvaroch Topografickej služby a dobré organizačné schopnosti prispeli k tomu, že v roku 1990 bol vymenovaný do funkcie náčelníka Topografickej služby vojenského veliteľstva Východ. Od 1. 1. 1993 do 30. 4. 1999 bol náčelníkom Topografickej služby Armády Slovenskej republiky. Zaslúžil sa o dobrú koordináciu spoločných úloh v oblasti geodézie a kartografie s rezortom Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky. Bol publikačne činný v oblasti histórie vojenského mapovania. Zomrel 3. 11. 2020.

Doc. Ing. Erich Geissé, PhD.

Narodil sa 1. 5. 1938 v Kežmarku. Po absolvovaní zememeračského inžinierstva na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1962 nastúpil do Poľnohospodárskej investorskej správy v Bratislave ako zodpovedný projektant. V októbri 1964 prešiel na Katedru mapovania a pozemkových úprav (KMPÚ) SvF SVŠT (od 1. 4. 1991 Slovenská technická univerzita) ako

odborný asistent. Vedeckú hodnotu kandidáta technických vied získal v roku 1978. Od akademického roku 1989/1990 do 30. 6. 2006 prednášal predmety: pozemkové úpravy, bonitácia a oceňovanie pozemkov a realizácia pozemkových úprav. Vedúcim KMPÚ bol od 15. 1. 1990 do 31. 1. 1997. Za docenta pre odbor pozemkových úprav bol vymenovaný 1. 1. 1991. Je spoluautorom celoštátnej vysokoškolskej učebnice „Pozemkové úpravy“, 6 dočasných vysokoškolských učebníc, viacerých metodických návodov z pozemkových úprav a Technického slovníka maďarsko-slovenského a slovensko-maďarského. Tiež napísal 4 učebné texty pre Agroinštitút Nitra, Ministerstvo pôdohospodárstva (MP) Slovenskej republiky (SR) a Ústav pre výchovu a vzdelávanie pracovníkov lesného a vodného hospodárstva Zvolen. Bol zodpovedným riešiteľom metodických návodov z pozemkových úprav pre MP SR. Aktivne sa zapájal do riešenia výskumných úloh ako zodpovedný riešiteľ (5) a spoluriešiteľ (10). Prednášal doma i v zahraničí a nadviazal osobné kontakty s technickými univerzitami v Mníchove a vo Viedni a s pozemkovými úradmi v Innsbrucku, v Mníchove, v Sankt Pöltne a vo Viedni. V oblasti pozemkových úprav spolupracoval aj s Úradom geodézie, kartografie a katastra SR. Do dôchodku odišiel 1. 7. 2006. Zomrel 9. 7. 2016.

Ignác Háček

Narodil sa v roku 1828 v Novom Meste nad Váhom. Študoval v Olomouci a v Budíne. Ako zememerač a kartograf pracoval vo Viedenskom geografickom ústave a od roku 1867 na Ministerstve obchodu. Neskôr pôsobil v Štatistickom úrade v Budapešti. Patril medzi zakladateľov uhorskej kartografie. Zostavil okolo 100 máp. Vydal súbor máp uhorských stolíc, medzi ktorými boli mapy takmer všetkých stolíc z územia Slovenska. Zomrel 5. 3. 1902 v Budapešti.

Matej Husár

Narodil sa v roku 1788 v Malých Chrašťanoch, dnes časť obce Beladice (okres Zlaté Moravce). Študoval v Bratislave a na Institutum Geometricum v Pešti. V rokoch 1806 až 1808 bol hlavným zememeračom mesta Satu Mare (Rumunsko). Potom viedol mapovacie práce a práce na regulačných plánoch časti rieky Tisy a jej ľavostranných prítokov. Od roku 1823 viedol mapovanie Dunaja, ku ktorému spracoval rukopisné mapy. Za tieto práce si získal uznanie a zaradenie medzi najväčších zememeračov Uhorska v prvej polovici 19. storočia. Známy bol tiež ako vodohospodársky inžinier. Od roku 1829 pôsobil vo Veľkom Varadíne. Zomrel 10. 3. 1843 v Oradei (Rumunsko).

Plk. prof. Ing. Dr. Bedřich Chrástil

Profesor geodézie a náčelník katedry (do roku 1974) na Vojenskej akademii (VAAZ) v Brně, absolvent České vysoké školy technické v Brně se narodil 12. 5. 1913 v Brně. Za okupace byl dva roky vězněn a po osvobození se stal odborným asistentem v ústavu prof. Semeráda na obnovené VŠT v Brně. Pedagogické práci zasvětil většinu část své odborné činnosti. V roce 1948 dosáhl titulu doktora technických věd, v roce 1950 byl ustanoven přednostou ústavu a v roce 1951 jmenován docentem nižší geodézie. V roce 1951, po zrušení VŠT a po zřízení Vojenské technické akademie (pozdější VAAZ), přešel na tuto školu jako vedoucí katedry. Řádným profesorem nižší geodézie byl

jmenován v roce 1963. V průběhu působení na škole byl pověřován dalšími odpovědnými funkcemi, byl zástupcem náčelníka VAAZ, náměstkem předsedy ÚSGK (1955–58), členem státní komise pro vědecké hodnosti aj. Četná byla i jeho publikační činnost, pro posluchače zpracoval několik skript, řadu článků publikoval v odborných časopisech vojenských i civilních. Za záslužnou činnost ve vojenském školství mu byla udělena řada vyznamenání a medailí, a v roce 1973 státní vyznamenání „Za zásluhy o výstavbu“. Zemřel 4. 5. 1985 v Brně.

Ing. Jaroslav Karafiát

Vedoucí Střediska geodézie Kroměříž (1969–1984) se narodil 27. 4. 1923. Po absolvování VŠT v Brně (1948) prošel praxí u Stavoprojektu, Geoplanu a u n. p. Geometra ve Zlíně (Gottwaldově) a v Brně, do rezortu nastoupil u Oblastního ústavu geodézie a kartografie v Brně v roce 1954. Jeho aktivní činnost byla zhodnocena udělením titulu „Nejlepší pracovník resortu ČÚGK“ (1973). Na odpočinek odešel v roce 1984. Zemřel 20. 1. 2003 v Bystřici pod Hostýnem.

Generálmajor Ing. Ladislav Kebísek

Narodil se 23. 4. 1928 v Horním Srní (okres Klatovy). V letech 1978 až 1990 náčelník topografické služby Federálního ministerstva národní obrany (FMNO). Vystudoval v roce 1956 obor geodézie a kartografie na Vojenské akademii (VAAZ) v Brně. Poté pracoval v řadě odborných geodetických funkcí u ústavů a útvarů topografické služby FMNO, v letech 1969–1978 byl zástupcem náčelníka topografického oddělení generálního štábu. Byl dlouholetým členem Stálé československo-polské hraniční komise, členem mezirezortní rady pro využívání dálkového průzkumu Země, členem oborové komise pro základní výzkum ČSAV. Po mnoha letech působil v komisích pro státní závěrečné zkoušky na VA Brno a ČVUT v Praze. Jeho tvůrčí a zodpovědná práce byla oceněna řadou čs. i zahraničních vyznamenání. Dnem 30. 4. 1990 odešel do zálohy. I poté, po dobu několika let, pracoval ve výzkumu a v železniční geodézii. Zemřel 7. 1. 2020 v Praze.

Prof. PhDr. Bohumil Kladiwo

Narodil se 24. 6. 1888 ve Křtinách u Brna. Gymnázium studoval v letech 1899–1907 v Brně. Po maturitě si dal zapsat studium matematiky a fyziky na Univerzitě Karlově v Praze, které ukončil státními zkouškami v roce 1911 a v roce 1912 doktorátem filozofie. Odborné vědomosti a zkušenosti si prohloubil pobytem ve Vojenském zeměpisném ústavě ve Vídni (1912), na astronomické observatoři v Pulkovu u Petrohradu (1913), na Geodetickém ústavu v Postupimi (1914) a v Ústavu pro míry a váhy v Sérves u Paříže (1914). Ještě před první světovou válkou v roce 1912 se stal asistentem v ústavu geodézie na České vysoké škole technické (ČVŠT) v Brně a také učil matematiku a fyziku na Ženském učitelském ústavu. V roce 1920 se habilitoval prací „O výpočtu tížnicových odchylek se zřetelem k isostasi“ a v říjnu téhož roku byl ustanoven soukromým docentem na ČVŠT v Brně pro výukové předměty vyšší geodézie a sférická astronomie. V červenci následujícího roku byl jmenován profesorem a přednostou nově zřízeného II. ústavu nižší a vyšší geodézie na téže

vysoké škole. Tento ústav od základů vybudoval včetně astronomického observatoria a vybavil jej vědeckými přístroji i knihovnou. Na české technice v Brně poprvé určil zeměpisné souřadnice observatoria jakožto astronomického bodu. Od roku 1927 přednášel také astronomii na brněnské univerzitě, kde byl jmenován prozatímním správcem tamního Astronomického ústavu. Napsal a v domácím i zahraničním tisku publikoval desítky vědeckých prací. Hlavním dílem celostátního významu se staly jeho práce související s určením tíže na několika bodech na území Moravy, k čemuž nejprve stanovil tíži v Brně s připojením na Postupim a Vídeň. Významná byla jeho činnost veřejná a spolková. Byly mu svěřovány také funkce akademické: v letech 1924 a 1925 byl na ČVŠT děkanem oboru inženýrského stavitelství, taktéž v letech 1933 a 1934. V letech 1926 a 1927 byl děkanem oboru architektury a pozemního stavitelství. Krátce po okupaci v roce 1939 byl gestapem zatčen a vězněn tři měsíce na Špilberku. Pro účast na domácím odboji byl v roce 1941 znovu zatčen a z vězení propuštěn až v roce 1943 a s podlomeným zdravím. Na následky vězeňských útrap zemřel 8. 2. 1943 v Brně. Za jeho protifašistický postoj a činnost v odboji za okupace mu byl po osvobození udělen „Československý válečný kříž 1939“ in memoriam a medaile „Za věrnost“. Také jedna z brněnských ulic nese jeho jméno.

Ing. Zdeněk Koutný

Vedoucí oddělení technické přípravy výroby, racionalizace a dokumentace u OÚGK Brno, později vedoucí oddělení technického rozvoje Geodézie, n. p., Brno se narodil 28. 4. 1928 v Biskupicích (okres Svitavy). Byl absolventem zeměměřického inženýrství ČVUT v Praze (1956). Aktivně pracoval v ČSVTS a příkladně se angažoval při organizování různých vzdělávacích a propagačních akcí celostátního významu, z nichž nejznámější jsou „Bursy technických zlepšení“ a „Dny nové techniky“ z oboru geodézie a kartografie u příležitosti mezinárodních veletrhů v Brně. Zemřel v plné pracovní činnosti dne 20. 12. 1981 v Brně.

Ing. Ján Králik

Narodil sa 28. 5. 1938 v Kubachoch, dnes Spišské Bystré (okres Poprad). Zememeračské inžinierstvo študoval na Fakulte inžinierskeho stavitelstva Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave (1956 až 1958) a na Fakulte stavební Českého vysokého učení technického v Praze – specializácia kartografická (1958 až 1961). V rokoch 1961 až 1991 sa venoval kartografii, a to: v Kartografickom a reprodukčnom ústave v Modre – Harmónii (od roku 1963 v Bratislave), v Kartografii, n. p., Bratislava a v Slovenskej kartografii, n. p. a š. p., Bratislava, kde prešiel rôznymi funkciami. V rokoch 1972 až 1975 absolvoval prvý beh postgraduálneho štúdia odboru geodézia a kartografia na Stavebnej fakulte SVŠT v Bratislave a v rokoch 1985 až 1987 štúdium španielskeho jazyka na Katedre jazykov Univerzity Komenského v Bratislave. Bol odborným školiteľom stážistov z Etiópie, Iraku, Kuby, Mongolska a Vietnamu. Spolupracoval s Katedrou mapovania a pozemkových úprav Stavebnej fakulty SVŠT v oblasti kartografickej polygrafie. Bol technologom a spoluriešiteľom výskumných úloh. Bol autorom fyzického glóbusu a tieňovaného reliéfu použitého v Atlase SSR. Mal veľký podiel na rozvoji reliéfnych máp. V rokoch 1975 až 1977 pôsobil ako expert

v Havane (Kuba) vo funkcii poradcu pre výchovu stredných technických kádrov z geodézie a kartografie (na túto činnosť napísal učebnicu „Polygrafia, reprodukcia a kartografia“) a v roku 1983 v Ulanbátare (Mongolsko). Bol publikačne činný a bol nositeľom rezortného vyznamenania. Od roku 1991 sa venoval budovaniu prvých tlačiarň cenín na Slovensku (PROMPT, KASICO), kde pôsobil ako technicko-výrobný riaditeľ až do roku 1998. Do dôchodku odišiel v roku 1998. Zomrel 16. 1. 2013 v Bratislave.

Ing. Jaroslav Křížek

Dlouholetý vedoucí geodetického oddělení n. p. Hutní projekt Praha, aktivní člen zeměměřických odborných a profesních korporací se narodil 11. 4. 1913. Byl členem spolků a společností jako SIA (Spolek inženýrů a architektů), ČSVTS a Spolku geodetů. Je zasloužilým členem ČSGK. Po odchodu do důchodu několik let spolupracoval s katedrou speciální geodézie FSv ČVUT. Zemřel dne 5. 12. 2011.

Ing. Josef Kurka

Dřívější vedoucí útvaru řízení výroby Geodézie Praha se narodil 15. 4. 1933. Po ukončení studia na ČVUT v Praze v roce 1957 nastoupil k tehdejšímu Oblastnímu ústavu geodézie a kartografie v Liberci. Získal bohaté zkušenosti v oboru mapovacích prací, budování polohových bodových polí a geodetických prací při budování průmyslových podniků. V roce 1971 přešel do pražského podniku, kde zastával řadu vedoucích funkcí. Za dobré pracovní výsledky byl několikrát oceněn rezortními vyznamenáními. Aktivně působil také v bývalé Společnosti geodézie a kartografie ČSVTS. Zemřel 4. 1. 1991 v Praze.

Ing. Karel Letocha

Vedoucí Střediska geodézie v Prostějově (1954–1974), kde se narodil 12. 6. 1913. Po absolvování ČVŠT v Brně nastoupil v roce 1935 ke Katastrální měřické službě v Užhorodu. Později (od roku 1938) na Moravě při zaměřování okresních měst Kroměříž, Hranice, Rožnov, Místek aj. Byl výrazným typem zlepšovatele a novátora na všech úsecích své činnosti. Jeho záslužná činnost byla v resortu několikrát oceněna. Zemřel 3. 11. 1989 v Hrubčicích u Prostějova.

Doc. Ing. Peter Marčák, CSc.

Narodil sa 9. 6. 1923 v Starej Ľubovni. Zememeračské inžinierstvo absolvoval na odbore špeciálnych náuk Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1951. Najskôr pôsobil v Bratislave, a to vo Výskumnom ústave stavebníctva (1952 až 1960), v Ústave teórie merania SAV (1961 až 1970) a vo Výskumnom ústave geodézie a kartografie (1970 až 1981). V rokoch 1982 až 1988 pracoval v Geodézii, n. p., Prešov, oddiel evidencie nehnuteľností v Starej Ľubovni. Vedeckú hodnotu kandidáta technických vied získal v roku 1960 a v roku 1969 bol na základe habilitačného konania na Stavebnej fakulte SVŠT vymenovaný za docenta pre odbor geodézia. Jeho činnosť bola zameraná na problémy teórie a metódy merania posunov a pretvorenia priehrad, na recentné pohyby zemského povrchu, analýzu zdrojov prístrojových chýb a na matematické spracovanie

nameraných údajov. Svojimi vedeckovýskumnými prácami obohatil inžiniersku geodéziu (najmä oblasť merania posunov a pretvorenia stavebných objektov) a geodynamiku. Výsledky svojej vedeckovýskumnej činnosti publikoval ako spoluautor knihy „Nové metódy merania na priehradách“ (Bratislava, SAV 1959) a v takmer 80 vedeckých a odborných prácach (niektoré v spoluautorstve) u nás i v zahraničí. Bol autorom alebo spoluautorom 25 výskumných správ a autorom prvej mapy gradientov ročných rýchlostí recentných vertikálnych pohybov Západných Karpát (1980). Referoval na 40 domácich a medzinárodných konferenciách a sympóziách. Externe prednášal geodéziu na Vysokej škole dopravnej v Žiline a inžiniersku geodéziu na postgraduálnom štúdiu odboru geodézia a kartografia na Stavebnej fakulte SVŠT v Bratislave. Ako školiteľ vchoval 9 vedeckých pracovníkov. Významná bola jeho činnosť aj vo vedecko-technickej spoločnosti. Bol jedným z hlavných iniciátorov založenia odbornej skupiny inžinierskej geodézie v Bratislave (1957), ktorá položila základy na vytvorenie celoštátnej odbornej skupiny geodézie a kartografie (1959) a neskoršej Geodeticko-kartografickej spoločnosti. Bol nositeľom viacerých vyznamenaní. Do dôchodku odišiel v roku 1988. Zomrel 7. 6. 1999 v kúpeľoch Nimnica (okres Púchov). Pochovaný je v rodisku.

Ing. Vladimír Maštera

Narodil sa 12. 5. 1953 v Novém Městě na Moravě (okres Žďar nad Sázavou). V roce 1977 absolvoval studium geodézie a kartografie na FAST VUT v Brně a ve stejném roce nastoupil do rezortu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního (dříve Český úřad geodetický a kartografický) na Středisko geodézie (SG) ve Žďáře nad Sázavou. V letech 1982-1984 absolvoval postgraduální studium inženýrské geodézie na ČVUT v Praze. Funkcí vedoucího SG byl pověřen od 1. 3. 1987, do funkce ředitele Katastrálního úřadu ve Žďaru nad Sázavou byl jmenován 1. 1. 1993 a následně 1. 1. 2004 ředitelem Katastrálního pracoviště Žďar nad Sázavou pro Vysočinu byl jmenován k 1. 1. 1988. Tuto funkci vykonával až do května 2015, kdy na tuto funkci rezignoval a pracoval dále jako řadový zaměstnanec až do 17. 2. 2016, kdy náhle zemřel. Dlouhodobě byl činný v tělovýchově, od roku 1990 byl předsedou TJ Nové Město na Moravě.

Prof. Ing. Zdeněk Nevosád, DrSc

Narodil se 9. 6. 1928 v Humpolci (okres Pelhřimov), profesor Ústavu geodézie Fakulty stavební VUT v Brně. Po ukončení studia zeměměřictví na Vysoké škole technické v Brně v roce 1951 působil až do roku 1995 jako vysokoškolský učitel na Vojenské akademii v Brně. Přednášel geodézii a geodetické výpočty, předmět elektronické geodetické přístroje a vyrovnávací počet. V letech 1970-1988 byl též externím učitelem na Fakultě stavební VUT v Brně, kde od roku 1995 působí jako profesor geodézie. Vědeckou hodnost DrSc. získal v roce 1980, a poté byl jmenován profesorem geodézie. Velmi rozsáhlá je jeho vědecká a odborná činnost: spolupracoval mj. na přípravě vyrovnání Jednotné astronomicko-geodetické sítě (JAGS), na převodu geodetických polohových základů do ETRS89 (European Terrestrial Reference System), podílel se na výzkumných pracích v KAPG a vědeckovýzkumných pracích pro Topografickou službu Armády ČR. Byl

dlouholetým předsedou komisí pro státní závěrečné zkoušky na VUT v Brně a STU v Bratislavě, předsedou nebo členem několika desítek jmenovacích a habilitačních komisí pro obor geodézie na vysokých školách v Praze, Brně a Bratislavě. Po dvacet let (1971-1991) zastával funkci vědeckého tajemníka Společnosti geodézie a kartografie ČSVTS a byl členem Národního komitétu a národním delegátem pro FIC (Mezinárodní federace zeměměřičů). Stále je iniciátorem a garantem odborných akcí na VUT v Brně. Publikační činnost zahrnuje přes padesát výzkumných zpráv a studií, pět vysokoškolských učebnic a sedm učebních textů, desítky odborných a vědeckých článků v českém, německém, anglickém a ruském jazyce. Zemřel 6. 6. 2014.

Ing. Vladimír Perdek

Narodil sa 17. 4. 1913 vo Vavříšove (okres Liptovský Mikuláš). Zeme-meračské inžinierstvo študoval na Českom vysokom učení technicom v Prahe (1933 až 1937). V roku 1939 nastúpil do Železničnej stavebnej správy Československých štátnych dráh v Žiline, kde prešiel rôznymi funkciami až po náčelníka meračsko-dokumentačnej kancelárie v Košiciach. V novembri 1954 prišiel do rezortu geodézie a kartografie a bol poverený funkciou vedúceho Okresného meračského strediska (od roku 1960 Strediska geodézie) v Liptovskom Hrádku. Od mája 1962 do 31. 12. 1967 vykonával funkciu riaditeľa Ústavu geodézie a kartografie v Žiline a v rokoch 1968 až 1972 funkciu hlavného geodeta pre bývalý Stredoslovenský kraj v Oblastnom ústave geodézie v Bratislave. Od 1. 1. 1973 do 30. 6. 1975 vykonával funkciu riaditeľa Krajskej správy geodézie a kartografie v Banskej Bystrici. Bol nositeľom rezortných vyznamenaní. Do dôchodku odišiel 1. 7. 1975. Zomrel 1. 8. 1979 v Žiline.

Miloslav Pinc

Narodil se 23. 5. 1938, do rezortu nynějšího Českého úřadu zeměměřického a katastrálního nastoupil v roce 1957 po ukončení studia na Střední průmyslové škole zeměměřické v Praze. U Oblastního ústavu geodézie v Liberci pracoval jako technik, vedoucí čtyř a vedoucí oddílu. Vzhledem k dosahovaným výsledkům a pracovním předpokladům byl v roce 1971 jmenován vedoucím Střediska geodézie v Lounech. Poté zastával do konce roku 2001 funkci vedoucího detašovaného pracoviště v Žatci. Zemřel 28. 9. 2004.

Ing. František Pliska

Vedoucí Střediska geodézie (SG) v Hranicích a Novém Jičíně se narodil 2. 4. 1908 v Týně nad Bečvou (okres Přerov). Po studiích pracoval řadu let v katastrální měřické službě v Žilině, Kyjově a Židlochovicích, později v rezortu ministerstva zemědělství. Vzhledem ke svým bohatým zkušenostem a obětavé práci byl jmenován vedoucím SG v Hranicích a později v Novém Jičíně. Zemřel v lednu roku 1997 v Hranicích.

Ing. Josef Souček

Spoluzakladatel Spolku českých geometrů v roce 1913 se narodil 13. 5. 1878. Zemřel 8. 2. 1955.

Ing. Alois Šimek

Narodil se 15. 6. 1883 v Doupí u Telče (okres Jihlava). Byl původně výkonným geodetem v Triangulační kanceláři ve Vídni a v Praze, stal se propagátorem polygonální metody při novém katastrálním mapování, od roku 1925 pracoval jako dohlédací měřický úředník u Zemského finančního ředitelství v Brně, potom (od roku 1938) byl přednostou pozemkového katastru na Moravě a docentem ČVŠT v Brně. Po roce 1945 byl jmenován vládním radou. Již během služebního působení věnoval se zeměměřické historii a publikoval v tomto oboru několik původních děl: Staré pozemkové katastry na Moravě r. 1450-1817, Sto let stabilního katastru r. 1817-1918 na Moravě, Z dějin měřictví, zeměměřictví a geodetických strojů, Liesganigovo stupňové měření na Moravě, aj. V této poslední studii popsal nalezení základů kaple na zalesněném vrchu v Brně-Soběšicích, jejíž střed byl výchozím bodem Liesganigova stupňového měření ve směru Brno-Vídeň-Varaždín. Proměřením identických bodů v úseku Brno-státní hranice zhodnotil přesnost Liesganigova měření a výsledky publikoval. Postaral se, aby výchozí bod - střed kaple - byl stabilizován a na povrchu označen žulovým hranolem s pamětními deskami jako první trigonometrický bod na území Československa. Zemřel 10. 4. 1967 v Brně.

Ing. Jiří Šimek

Bývalý vedoucí geodetické skupiny Projektového ústavu výstavby hl. m. Prahy se narodil v Praze 22. 4. 1928. Po studiích zeměměřického inženýrství na ČVUT v Praze pracoval nejprve v rezortu geodézie a kartografie, odkud přešel do Projektového ústavu výstavby hl. m. Prahy. Zasloužil se o tvorbu Technické mapy Prahy v měřítku 1 : 500 v letech 1965-1971. Rozsáhlá byla jeho veřejná činnost v ČSVTS, kde pracoval v řadě významných funkcí, i na poli mezinárodním. Zastupoval Československo na kongresech Mezinárodní federace zeměměřičů - FIG a pracoval též jako sekretář studijní skupiny při 6. komisi této organizace. Pro XII. Kongres FIG složil znětku, kterou se jednání kongresu zahajovalo; tohoto kongresu se již nemohl zúčastnit, znětka se však stále používá. Jeho práce doma i v zahraničí byla vždy vysoce hodnocena. Zemřel dne 25. 2. 1986 v Praze.

Ing. Jaroslav Šlitr

Narodil se 6. 4. 1903 v Praze. Bývalý pracovník oddělení technické inspekce tehdejší Ústřední správy geodézie a kartografie (1954 až 1969). Po studiích zeměměřického inženýrství na ČVUT v Praze pracoval v katastrální měřické službě a později se věnoval převážně problémům topografického mapování. Stál při tvorbě mapy 1 : 10 000 a byl tvůrcem vzorového listu této mapy. Byl spoluautorem učebnice „Topografie“, kterou vydal v SNTL v roce 1962 společně s Ing. Dr. Božszakem. Zemřel 15. 6. 1976 v Praze.

Ing. Štefan Tisovčík

Narodil sa 27. 5. 1928 v Širkovciach (okres Rimavská Sobota). Po absolvovaní odboru zememeračského inžinierstva na Fakulte stavebného a zememeračského inžinierstva Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1952 nastúpil do Slovenského zememeračského a kartografického ústavu v Bratislave, ktorý bol preme-

novaný na Geodetický, topografický a kartografický ústav a neskôr na Geodetický ústav. Najskôr vykonával mapovacie práce v mierke 1 : 5 000. Od roku 1955 pokračoval v prácach na kartografickej tvorbe máp v mierkach 1 : 25 000 a 1 : 50 000, a to najskôr ako revízor, potom vedúci oddielu a vedúci prevádzky. V období od 1. 9. 1958 do 30. 6. 1960 pracoval v Správe geodézie a kartografie na Slovensku (SGKS) ako technolog kartografickej tvorby máp. Po zrušení SGKS pôsobil v Ústave geodézie a kartografie (neskôr Oblastný ústav geodézie a Správa geodézie a kartografie) v Bratislave ako vedúci Strediska geodézie v Trnave (1. 7. 1961 až 31. 5. 1974). Od 1. 6. 1974 do 31. 3. 1976 pracoval v Správe geodézie a kartografie v Bratislave, kde mal na starosti referát technicko-hospodárskeho mapovania. 1. 4. 1976 prešiel do Výskumného ústavu geodézie a kartografie v Bratislave, kde sa zapojil do riešenia výskumných úloh. Výsledky výskumnej činnosti zhrnul do 4 výskumných správ a 10 odborných prác. Od roku 1979 až do 30. 9. 1989 sa venoval tvorbe a metodickému usmerňovaniu technických predpisov v rezorte Slovenského úradu geodézie a kartografie. Bol súdnym znalcom z odboru geodézia a kartografia. Do dôchodku odišiel 1. 10. 1989. Zomrel 11. 2. 2011 v Bratislave.

Ing. Oldřich Vičar

Narodil se v Brně 25. 5. 1898. Jako výkonný geodet pracoval v měřickém oddělení Stavebního úřadu města Brna. Kromě vlastní činnosti při novém mapování Brna po první světové válce se zabýval zeměměřickou historií, zejména nejstarším měření měst v českých zemích, historickými mapami Moravy a místopisem města Brna ze 14. století. Zemřel 23. 12. 1986 v Brně.

Prof. Ing. Pavel Višňovský

Narodil sa 30. 6. 1913 v Banskej Štiavnici. Zememeračské inžinierstvo skončil na Českom vysokom učení technickom v Prahe v roku 1936 a nastúpil do Katastrálneho meračského úradu v Banskej Bystrici, kde v rokoch 1941 až 1945 vykonával funkciu prednostu. V septembri 1945 prišiel do zememeračského oddelenia Povereníctva Slovenskej národnej rady pre financie, kde veľkou mierou prispel k vybudovaniu Fotogrametrického ústavu pre Slovensko v Bratislave a od 1. 7. 1948 do 31. 10. 1949 bol jeho prednostom. 1. 11. 1949 prešiel na Vysokú školu poľnohospodársku a lesnícku v Košiciach, kde ako suplent, a od 1. 4. 1950 ako docent, budoval a viedol Ústav mapovania a fotogrametrie. Po presťahovaní Lesníckej fakulty v roku 1952 na novozriadenú Vysokú školu lesnícku a drevársku (VŠLD, od 23. 1. 1992 Technická univerzita) do Zvolena sa stal vedúcim Katedry geodézie a fotogrametrie (KGF). V roku 1957 bol vymenovaný za profesora. Funkciu vedúceho KGF vykonával do 31. 8. 1981. Počas celého pedagogického pôsobenia vynaložil veľa úsilia na budovanie nielen KGF, ale aj Lesníckej fakulty a VŠLD, najmä ako akademický funkcionár: dekan Lesníckej fakulty VŠLD (1952 až 1955), prorektor VŠLD (1955 až 1963) a rektor VŠLD (1965 až 1969). Zaslúžil sa o rozvoj geodézie a fotogrametrie v lesníctve. Napísal 3 dočasné vysokoškolské učebnice, v spoluautorstve 2 celoštátne učebnice pre vysoké školy lesnícke a poľnohospodárske a vyše 30 vedeckých a odborných prác. Bol nositeľom viacerých vyznamenaní a pamät-

ných medailí. Do dôchodku odišiel 1. 9. 1981. Zomrel 7. 1. 1994 vo Zvolene.

Ing. Miloš Vondruška

Narodil se 30. 5. 1928, zástupce vedúceho provozu geodetických prací pro investiční výstavbu a budování metra v Geodézii, n. p., Praha. Pracoval ve Státním projektovém ústavu pro speciální stavby v Praze, později ve funkci odpovědného geodeta na pražských sídlištích. V roce 1964 přešel na Ústřední správu geodézie a kartografie, kde mimo úkolů inženýrské geodézie úspěšně splnil i úkol zavedení a legalizace instituce odpovědných geodetů. V roce 1969 byl vyslán se skupinou geodetů jako expert do Alžíru. Více než dva roky působil v Oranu jako vedoucí detašovaného pracoviště. Po skončení expertisy nastoupil do Geodézie, n. p., Praha, kde byl jmenován odpovědným geodetem pro metro a vzápětí nastoupil do funkce zástupce vedoucího provozu. Jeho práce byla oceněna řadou čestných uznání. Zemřel 10. 1. 2017.

Ing. Jan Wawrosz

Vedoucí Střediska geodézie Frýdek-Místek. Narodil se 28. 5. 1933, absolvoval Fakultu zeměměřickou ČVUT v Praze v roce 1957. Do roku 1966 byl vedoucím měřického oddělu Geodézie Opava v Třinci. V letech 1957-1964 se jako zaměstnanec Agropjektu Opava zúčastnil hospodářsko-technických úprav půdy v pohraničních horských obcích. Po řadu let působil v odborech, ve stavební komisi a v tělovýchovné jednotě v bydlíšti. Jeho odborná i společensky prospěšná činnost byl opakovaně oceněna. Zemřel 8. 3. 2011.

Ing. Viktor Wlachovský

Narodil sa 30. 4. 1913 v Železníku, dnes část obce Sirk (okres Revúca). Zememeračské inžinierstvo absolvoval na Vysokej škole technickej v Brne v roku 1936. V roku 1939 nastúpil do Katastrálneho meračského úradu v Bratislave. V roku 1943 absolvoval stáž z fotogrametrie vo firme Carl Zeiss Jena (Nemecko). Po návrate z Jeny, ako pracovník fotogrametrického vymierania Ministerstva financií, budoval spolu s Ing. J. Jenischom Fotogrametrický ústav pre Slovensko (FOTÚS) a po jeho uzákonení v roku 1946 sa stal jeho prvým prednostom (1946 až 1948). Od roku 1950, keď bol FOTÚS spolu s ďalšími geodetickými inštitúciami zlúčený do Slovenského zememeračského a kartografického ústavu v Bratislave, prešiel do tohto ústavu, ktorý bol premenovaný na Geodetický, topografický a kartografický ústav a neskôr na Geodetický ústav. Tu sa pričínal o dobudovanie mapového diela v mierke 1 : 25 000. V rokoch 1958 až 1967 pracoval v Oblastnom ústave geodézie a kartografie (od roku 1960 Ústav geodézie a kartografie) v Bratislave ako vedúci oddielu, projektant a vedúci projektant. V roku 1968 prešiel do Inžinierskej geodézie, n. p., Bratislava ako vedúci prevádzky inžinierskej geodézie a po vytvorení Geodézie, n. p., Bratislava v roku 1973 sa stal vedúcim prevádzky evidencie nehnuteľností, kde pôsobil do 31. 12. 1978. Bol nositeľom rezortných vyznamenaní. Do dôchodku odišiel 1. 1. 1979. Zomrel 24. 12. 1983 v Bratislave.

Ing. Jan Zámečník

Narodil se 16. 6. 1913 v Poličce (okres Svitavy). Zeměměřické studium absolvoval na Vysoké škole technické v Brně v roce 1936. V roce 1938 nastoupil v Užhorodu na Hlavním finančním ředitelství. Na podzim roku 1945 nastoupil na Měřický úřad města Znojmo, kde od roku 1951 zastával funkci měřického komisaře. V roce 1952 působil krátkou dobu jako hlavní geodet Východoslovenských strojáren v Košicích, poté krátce v Geoplánu a od roku 1953 jako ředitel družstva Geometra v Hradci Králové. Od 1. 1. 1954 byl hlavním inženýrem OÚGK v Hradci Králové a od roku 1959 pak v téže ústavu vedoucím oddělení technicko-ekonomické přípravy výroby (TEPV). Ředitelem závodu č. 5 Inženýrské geodézie Praha se stal 1. 1. 1968. V letech 1970-1972 působil ve funkci ředitele odboru na ČÚGK, v letech 1973-1979 pracoval v Geodézii Praha v útvaru TEPV. Dále až do roku 1986 byl zaměstnán na KGKS Praha, do roku 1990 pracoval v Ústředním archivu resortu ČÚGK. Od roku 1990 byl odborným poradcem v Unii odborových svazů, oddělení majetkovém, správním a delimitačním. Patřil k oporám odborné skupiny inženýrské geodézie ČSGK (dříve ČSVTS). Dlouhá léta působil na ČVUT v Praze při státních závěrečných zkouškách, publikoval v GaKO. Zemřel dne 8. 1. 1997 v Praze.

1688 vyhotovil rakouský zeměměřič Georg Mattheus Vischer zvaný Tyrolensis **mapu pardubického panství**. Mapa patří k důležitým dokladům vývoje kartografie na našem území a zůstává dodnes pozoruhodným pramenem poznání proslulé pardubické rybníční soustavy, nejstarší v Čechách, v její původní podobě (238 rybníků), osídlení a architektury, a je jedinečným podkladem pro zkoumání pernéjšejší epochy na Pardubicku, která představuje významný fenomén českých dějin 16. století.

1763 – Mária Terézia nariadila vykonať **prvé vojenské mapovanie Rakúsko-Uhorska**, známe ako jozefínske. Pri tomto mapovaní sa po-užívala metóda meračského stola. Na zobrazenie územia boli určené tri mierky: polovičná (1 : 57 600), jednoduchá (1 : 28 800) a dvojnásobná (1 : 14 400). Na území Slovenska sa používala jednoduchá a dvojnásobná mierka. Osemfarebné mapy zobrazovali všetky vojensky dôležité objekty v krajine, pričom terén sa znázorňoval kombináciou dvoch druhov tónovania. Pracovalo sa v sekciách 61,8 x 40,8 cm, ktoré zobrazovali plochu 209 km². Vzniklo viacero mapových súborov. Konečný mal 1 079 listov, z ktorých asi 300 pripadlo na územie Slovenska. Mapovanie skončilo v roku 1785, ale neprišlo žiadane výsledky, pretože z podkladov nebolo možné vyhotoviť súvislú mapu krajiny.

1848 vznikl **nejstarší orientační plán královského komorního města Pardubic**. Jeho originál je uložen ve Státním okresním archivu v Pardubicích. Autorem je pardubický rodák Antonín (Anton) Schwarz (1826-1872), který v roce 1847 mj. také nakreslil plán města Jeruzaléma. Plán vycházel z tzv. indikační skicy z roku 1839, pořízené pro potřebu stabilního katastru.

11. 6. 1888 byl v Praze založen **Klub českých turistů**. Za předsedu si ustavující sjezd nové turistické organizace zvolil známého cestovatele, milovníka přírody a demokratického veřejného činitele Vojtu Náprstka.

1953 – uznesenie vlády Československej republiky (ČSR) nariadilo previesť **výškové geodetické základy** ČSR z dovtedajšieho jadranského výškového systému do **baltského výškového systému**. Na účely topografického mapovania v mierke 1 : 25 000, ktoré začalo v roku 1952, boli výšky bodov Československej jednotnej nivelačnej siete (ČSJNS) prevedené do približného baltského výškového systému odpočítaním konštantnej hodnoty 0,68 m od výšok v jadranskom systéme. Systém bol označený B 68. Ústřední správa geodézie a kartografie rozhodnutím zo dňa 17. 2. 1955 zaviedla dočasný baltský výškový systém označený B 46. Výšky v tomto systéme sa vypočítali odpočítaním konštantnej hodnoty 0,46 m od výšok jadranských. Rozdiel 0,46 m bol určený z jedného identického bodu styčného (spojovacieho) merania na slovensko-ukrajinskej hranici v Čiernej v roku 1954. Nadmorské výšky celej ČSJNS boli v roku 1957 prevedené do baltského výškového systému – po vyrovnaní (Bpv). Výšky sa vzťahujú k nule kronštadského vodočtu a oproti jadranským výškam sú menšie v priemere o 0,40 m. Ich rozdiel je premenlivý a kolíše v rozmedzí od 0,36 m do 0,44 m. Bpv sa používa na území Českej republiky a Slovenskej republiky aj v súčasnosti.